

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 10C/248/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212216880
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Nižňanská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2014:1212216880.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Nižňanskou v právnej veci navrhovateľa: E. E., nar. XX.XX.XXXX, F. XX, L. zastúpená advokátom JUDr. Jurajom Hadrbulcom, Riečna 2, Bratislava, proti odporkyni: K. F., nar. XX.XX.XXXX, F. XX, L., zastúpená: Advokátska kancelária Mišík, s.r.o., Prievozská 4B, Bratislava, o zaplatenie istiny 10.800 €, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke 10.680 € s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 17.1.2013 až do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania 648 € a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.078,24 €, všetko do troch dní od jeho právoplatnosti.

Vo zvyšku žalovanej istiny a príslušenstva súd návrh z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na súd dňa 10.07.2012 sa navrhovateľka domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie istiny 10.800 € s príslušenstvom. Navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla, že je výlučnou vlastníčkou bytu č. X nachádzajúceho sa na F. ulici č. XX v L.. Predmetný byt navrhovateľka nadobudla ako dedička po svojom nebohom otcovi. Navrhovateľka vo svojom návrhu ďalej uviedla, že odporkyňa byt užíva bez právneho dôvodu a proti jej vôli. Suma 10.800 €, ktorej zaplatenia sa navrhovateľka domáha, predstavuje bezdôvodné obohatenie odporkyne za posledné dva roky pred podaním návrhu.

Odporkyňa s návrhom navrhovateľky nesúhlasila. Vo svojom vyjadrení sa k návrhu uviedla, že navrhovateľka výšku bezdôvodného obohatenia určila neurčito ako nájomné za posledné dva roky iba subjektívnym odhadom a teda žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala výšku nájomného. Odporkyňa vo svojom návrhu ďalej uviedla, že nebohý otec navrhovateľky bol jej druhom. Odporkyňa mu počas jeho života požičala dňa 30.06.2006 sumu 650.000,- Sk a dňa 04.07.2006 sumu 1.400.000,- Sk, čo v mene euro predstavuje sumu 68.047,53 €. Peniaze získala odporkyňa predajom svojho bytu v J. za sumu. S poručiteľom spolu v byte bývali, pričom medzi sebou uzatvorili písomnú dohodu o tom, že odporkyňa zostane bývať v byte na F. ulici č. X až pokiaľ jej poručiteľ nesplatí požičanú sumu. Na základe uvedeného dospela odporkyňa k záveru, že navrhovateľke voči nej nevznikol žiaden nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, naopak odporkyni vznikol voči navrhovateľke nárok na zaplatenie sumy 68.047,53 €.

Súd vo veci vydal dňa 09.08.2012 platobný rozkaz, v ktorom zaviazal odporkyňu na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom. Tento platobný rozkaz bol zrušený uznesením č.k. 32Ro/1213/2012 zo dňa 26.10.2012.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom odporkyne oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov: výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, oznámenia o všeobecnej cene prenájmu nehnuteľností, prehlásenia R. G. J. R..K..S., prepisu elektronickej komunikácie medzi účastníkmi konania, výpisov z účtu odporkyne, osvedčenia o dedičstve sp. zn. 2D/126/2009, sp. zn. Dnot 9/2009, uznesenia Krajského súd v Bratislave č.k. 6Co/32/2013-59, oznámenia Národnej asociácie realitných kancelárií Slovenska a zistil nasledovný skutkový stav:

Z výsluchu navrhovateľky súd zistil, že navrhovateľka nadobudla byt na F. ulici č. XX po smrti svojho otca. Odporkyňa ktorá je bývalá partnerka je otca, v tomto byte zostala bývať aj po smrti jej otca. Navrhovateľka vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že odporkyňa sa s jej otcom rozišla približne dva roky pred jeho smrťou. V byte bývali spolu, ale otec navrhovateľky sa po ich rozchode z bytu odsťahoval. Túto situáciu jej otec neriešil pre svoj zlý zdravotný stav. Bol v nemocnici a následne na to zomrel. Po dedičskom konaní navrhovateľka spolu so súrodencami vyzývala odporkyňu, aby byt opustila. Odporkyňa uhradza náklady za služby spojené s bývaním, avšak neplatí žiadne nájomné.

Z výsluchu odporkyne súd zistil, že odporkyňa žila s otcom navrhovateľky 15 rokov. Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že predtým bývala v jednoizbovom byte na Š. ulici v L.. Tento byt bol malý a preto po dohode s otcom navrhovateľky odišli bývať na F. ulicu. S otcom navrhovateľky sa rozišli v roku 2008. V januári 2009 zomrel. Otec navrhovateľky jej chcel zabezpečiť náhradne bývanie, to sa však do jeho smrti nestihlo doriešiť. Odporkyňa vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že po jeho pohrebe mala stretnutie s navrhovateľkou a jej súrodencami, kde sa dohodli na platbách za byt okrem nájomného. Odporkyňa vo svojej výpovedi ďalej uviedla, že chce bytovú náhradu, nakoľko nemá kde bývať. Predala jednoizbový byt na Š. a trojizbový byt v Petržalke. Všetky peniaze odovzdala otcovi navrhovateľky za účelom kúpy rôznych nehnuteľností. Navrhovateľka vlastní rodinný dom na S. v obci F.. V tomto dome bývajú jej rodičia. Predmetný rodinný dom kúpila približne v roku 2007. Jeho cenu si už presne nepamätá, ale išlo o sumu približne 100.000,- Sk.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX súd zistil, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou bytu č. 1, ktorý sa nachádza na F. ulici č. XX v L..

Z oznámenia o všeobecnej cene prenájmu nehnuteľností súd zistil, že spoločnosť ARTHUR Real Estate Company, spol. s r.o., odhadla cenu prenájmu jednoizbového bytu na F. ulici č. XX v L. sumou 480,- € mesačne.

Z prehlásenia spoločnosti DOMAREAL P2P s.r.o. súd zistil, že uvedená spoločnosť odhadla cenu nájmu zariadeného zrekonštruovaného bytu v Bratislave - Starom meste sumou 420,- €.

Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 2D/126/2009, sp. zn. Dnot 9/2009 súd zistil, že navrhovateľka ako dedička poručiteľa K. E. nadobudla po jeho smrti dedením vlastníctvo bytu č. 1, nachádzajúceho sa na F. ulici č. XX v L..

Z prepisov internetovej komunikácie súd zistil, že navrhovateľka ponúkla e-mailom zo dňa 02.06.2011 vyplatiť sumu 20.000,- €. odporkyňa e-mailom zo dňa 08.06.2011 požiadala navrhovateľku o zaplatenie kompenzácie v sume 50.000,- €.

Z výpisov z účtu odporkyne súd zistil, že odporkyňa dňa 30.06.2006 vybrala zo svojho účtu v hotovosti sumu 570.000,- Sk a dňa 04.07.2006 sumu 1.400.000,- €.

Z oznámenia Národnej asociácie realitných kancelárií Slovenska súd zistil, že uvedená organizácia odhadla obvyklú trhovú cenu prenájmu jednoizbového bytu v Bratislave - Starom meste sumou 440,- € mesačne pre rok 2010, sumou 445,- € mesačne pre rok 2011 a sumou 450,- € mesačne pre rok 2012.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou bytu č. 1, ktorý sa nachádza na F. ulici č. X v L.. Táto skutočnosť nie je sporná. Rovnako tak nie je medzi účastníkmi konania sporná ani skutočnosť, že v čase, za ktorý sa navrhovateľka domáha od odporkyne vydania bezdôvodného obohatenia, tento byt užívala odporkyňa. Práve o tieto skutočnosti, ako aj o skutočnosť, že odporkyňa byt užívala bez právneho dôvodu, opierala navrhovateľka aj svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Užívanie bytu bez právneho dôvodu bezpochyby zakladá v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka nárok vlastníka bytu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči jeho užívateľovi. Samotné užívanie bytu totiž predstavuje určitú majetkovú hodnotu, ktorej privlastňovaním bez akéhokoľvek zákonného dôvodu sa neoprávnený užívateľ bytu obohacuje na úkor jeho vlastníka. Odporkyňa spochybňovala nárok navrhovateľky dôvodiac tým, že medzi otcom navrhovateľky nebohým K. E. a odporkyňou došlo k uzavretiu ústnej dohody, na základe ktorej mala mať odporkyňa právo užívať predmetný byt až do doby, kedy jej K. E. nevráti poskytnutú pôžičku v sume 2.050.000,- Sk, čo v súčasnej mene predstavuje sumu 68.047,53 €. Na základe uvedeného tak odporkyňa považovala dohodu uzatvorenú medzi ňou a otcom navrhovateľky, za právny dôvod na základe ktorého je oprávnená v predmetnom byte zotrvať. Podľa jej názoru toto oprávnenie trvá aj po smrti otca navrhovateľky, ktorý bol jej druhom. Po vykonanom dokazovaní je súd nútený konštatovať, že uvedené tvrdenia odporkyne nie je možné považovať za preukázané. Odporkyňa existenciu uvedenej dohody opierala iba o výpisy zo svojho účtu, ako aj o e-mailovú komunikáciu medzi účastníkmi konania. Z výpisov z účtu odporkyne, však nie je zrejmé, či ňou vybrané prostriedky v hotovosti následne skutočne poskytla otcovi navrhovateľky. Rovnako tak existenciu dohody medzi odporkyňou a otcom navrhovateľky nepreukazuje ani e-mailová komunikácia medzi účastníkmi konania. To, že navrhovateľka ponúkla odporkyni určitú peňažnú sumu (20.000,- €), bez toho, aby uviedla dôvod tejto svojej ponuky, nie je možné považovať za dôkaz o existencii dohody. Odporkyňa ako účastníčka konania bola povinná predložiť alebo aspoň označiť súdu dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Odporkyňa nepredložila súdu také dôkazy, na základe ktorých by mohli byť ňou uvádzané skutočnosti považované za preukázané.

Súd pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že aj v prípade, ak by odporkyňa svoje tvrdenia o existencii dohody medzi ňou a odporkyňou preukázala, nebolo by možné túto dohodu považovať za dôvod na zamietnutie návrhu navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ústna dohoda medzi odporkyňou a otcom navrhovateľky tak, ako bola odporkyňou popísaná, nenapĺňa z hľadiska svojho obsahu náležitosti nájomnej zmluvy. Obsahom tejto dohody malo byť právo odporkyne užívať predmetný byt do doby než jej otec navrhovateľky zabezpečí iný byt. Keďže otec navrhovateľky zomrel, plnenie - zabezpečenie iného bytu pre navrhovateľku sa stalo nemožným plnením. Smrťou otca navrhovateľky tak zaniklo aj právo odporkyne predmetný byt užívať. Obdobný názor vyslovil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení 6Co/32/2013-59.

Odporkyňa si svoj nárok na zaplatenie sumy 68.047,53 uplatnila v konaní, ktoré je v súčasnosti vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 19C/189/2012, pričom uvedené konanie predchádza tomuto konaniu. Jej prípadný nárok na zaplatenie uvedenej sumy preto súd v tomto konaní nemôže považovať ani za procesnú obranu voči nárokom navrhovateľky.

Zo všetkých uvedených skutočností tak jednoznačne vyplýva, že návrh navrhovateľky na vydanie bezdôvodného obohatenia od odporkyne je daný. Samotná výška bezdôvodného obohatenia sa

odporkyne zodpovedá výške za akú by bolo možné predmetný byt v danom mieste a čase prenajať. Súd pri určovaní konkrétnej výšky vychádzal najmä z oznámenia Národnej asociácie realitných kancelárií Slovenska súd zistil, že uvedená organizácia odhadla obvyklú trhovú cenu prenájmu jednoizbového bytu v Bratislave - Starom meste sumou 440,- € mesačne pre rok 2010, sumou 445,- € mesačne pre rok 2011 a sumou 450,- € mesačne pre rok 2012. Pri použití uvedených cien nájmu na obdobie od 10. júla 2010 do 10. júla 2012 súd dospel k záveru, že výška bezdôvodného obohatenia sa odporkyne na úkor navrhovateľky predstavuje sumu 10.680,- €. Preto zaviazal odporkyňu zaplatiť uvedenú sumu navrhovateľke a vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľkin nárok na náhradu bezdôvodného obohatenia je nárokom peňažným. To znamená, že omeškaním s jeho plnením vznikla odporkyňi aj povinnosť uhradiť navrhovateľke úroky z omeškania. Súd tak zaviazal odporkyňu aj na zaplatenie úrokov z omeškania z istiny 10.680,- € a to od 17.01.2013 teda, od dňa nasledujúcom po dni, kedy je bol návrh navrhovateľky doručený, keďže práve v tento deň sa mala odporkyňa preukázateľne možnosť dozvedieť o uplatnení nároku navrhovateľky.

Keďže navrhovateľka mala v tomto konaní neúspech iba v pomerne nepatrnej časti, súd jej v súlade s § 142 ods. 3 tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 648,- € a trov právneho zastúpenia v sume 1.078,24 €. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky určené podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. pozostávajú zo štyroch úkonov právnej pomoci po 270,54 € (prevzatie a príprava zastupovania, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa 15.10.2013, účasť na pojednávaní dňa 02.10.2013), dvoch režijných paušálov á 7,63 €, jedného režijného paušálu á 7,81 € a dvoch režijných paušálov á 8,04 €. Celkom náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje sumu 1.393,27 €, keďže si však právny zástupca navrhovateľky vyčíslil trovy právneho zastúpenia iba v sume 1.078,24 €, súd priznal navrhovateľke právo na náhradu trov konania v tejto výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo. (§ 204 ods. 1 O. s. p.)

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nim preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O. s. p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa odseku 120 ods. 2 O. s. p.